

Het is woensdagmiddag, 31 januari. De kamer in de pastorie van het Groningse Niekerk is ruim en ademt een sfeer van soberheid. Tegenover mij zit mijn gastheer ds. Wierd P. Sarolea. Over een paar weken hoopt hij in Meppel te wonen, want op 4 maart a.s. wordt hij bevestigd als predikant van onze PKN gemeente Meppel. Om hem te introduceren via ons kerkblad ben ik naar het noorden gereden.

Hoewel zijn eerste voornaam (Wierd) een noordelijke afkomst doet vermoeden, ligt zijn oorsprong in de havenstad Rotterdam. Dat hij predikant is geworden lag - ook voor hemzelf - niet onmiddellijk in de lijn van de verwachting, omdat hij met een orthodox katholieke vader en gereformeerde moeder kerkelijk heel vrij was opgevoed.

De studie theologie aan de Universiteit van Amsterdam begon hij dan ook niet met de bedoeling om predikant te worden. Het leek hem gewoon een leuke studie vanwege de verwantschap met geschiedenis. Theologie gaf hem grote voldoening, in het bijzonder de vakken oude testament en dogmatiek. Het eerste omdat het veel aandacht kreeg op de UvA en het tweede als 'ezelsbruggetje tussen exegese en verkondiging', zoals een van zijn leermeesters zei.

Deze studie drukte een duidelijk stempel op zijn vorming en met name tijdens de kerkelijke opleiding aan het eind groeide de wens om predikant te gaan worden.

Vóór zijn eerste gesprek met de beroepingscommissie in Trias (oktober jl.), was hij nog nooit in Meppel geweest. Ontelbare keren was hij langs Meppel gereden, zag de kerktoren altijd wel, maar kende deze stad dus niet. Een van de redenen dat hij op de advertentie had gereageerd, was zijn wens om weer in een stedelijke omgeving te wonen. Ook speelde het feit mee dat zijn partner - ook predikant - in Zwolle woont.

Ds. Sarolea hecht grote waarde aan de kerkmuzikale traditie in Meppel, met cantor-organist en cantonij. Daar heeft hij grote verwachtingen van. Zijn keuze om part time (50%) te werken is een bewuste. Met de stelling: 'Je werkt om te leven en niet

andersom', maakt hij dit duidelijk. 'In een part time functie heb je meer tijd om je op de dingen te bezinnen en die te bestuderen'.

Ds. Sarolea vindt dat de kerk met kennis van zaken moet kunnen spreken over morele en ethische kwesties. Zelf is hij een aantal jaren betrokken geweest bij het vluchtelingenwerk en was hij als vrijwilliger juridisch medewerker bij de landelijke organisatie.

Op de vraag wat hem nou zo boeit in het predikantschap antwoordt hij dat je in de kerk werkt met teksten en mensen. Die samenhang vindt hij erg inspirerend. Zou je die van elkaar loskoppelen, dan wordt het uitleggen van teksten een eenzijdige bezigheid en voor mensen kun je dan alleen maar zoiets zijn als een psychotherapeut of sociaal werker. En dat lijkt hem te weinig en niet gewenst.

De kerk is vormend voor de mate waarin je geluk ervaart, inspiratie krijgt en bemoediging ontvangt. Daarbij is van groot belang dat je het eeuwenoude verhaal van God in de bijbel en het verhaal van God in de belevenissen van mensen met elkaar in gesprek brengt. Dat is de taak van de kerk en daarbinnen de unieke opdracht van het predikant zijn. Samen moeten we het verhaal van God in de bijbel van levendige betekenis willen houden voor de mensen van nu die hun eigen levensverhaal hebben, en proberen dat dit

Gods verhaal betekenis heeft voor mensen zowel binnen als buiten de kerk. Met name in het vluchtelingenwerk van de afgelopen twintig jaar heeft de kerk de bedoelde betekenis bewezen, want de meeste vrijwilligers hiervan hebben een kerkelijke achtergrond.

Op de vraag waar zijn hart ligt in ambt van predikant is ds. Sarolea duidelijk: bij de Schrift en in het pastoraat. Verder wil hij graag kwijt dat hij niet graag een gespecialiseerd predikant zou willen zijn, want als allround gemeentepredikant houdt hij zich liever bezig met alle facetten van het kerk zijn.

Op 20 februari verhuist hij naar het Zuideinde in Meppel. Heerlijk in het centrum van de stad. Hij heeft er zin, maar de eerlijkheid gebiedt om te zeggen dat het hem zwaar valt om zich los te maken van de kleine en gezellige gemeente van Niekerk.

'Ik weet nu wat ik heb en nog niet wat ik krijg, maar dat hoort bij het leven en dat hoort ook bij het geloof'.

We heten hem hartelijk welkom.

